

Je eerste kleinkind blijft bijzonder

‘Zij maakte me oma’

Het eerste kleinkind is voor de meeste oma's en opa's extra bijzonder. Al volgt er nog een heel stel..., hij of zij blijft speciaal. Waarom raakt het eerste kleinkind ons zo?

Huguette Leistra-De Bouvere (67) is stapelverliefd op haar eerste kleinkind Olivia (5), die zowel qua uiterlijk als karakter erg op haar lijkt.

“Ik weet niet precies waarom Olivia me zo raakt. Ik was meteen stapelverliefd op haar en maakte honderden foto's, die ik per e-mail naar familie en vrienden stuurde. Geen foto waarop Olivia stond, zelfs al waren er tien ongeveer hetzelfde, kon ik weggooien. Misschien vind ik haar zo bijzonder omdat zij me oma heeft gemaakt. Van tevoren wist ik niet hoe dat voelde en vond ik dat oma's overdreven als ze over hun kleinkinderen opschepten. Maar ook ik moet me nu beheersen om niet telkens te vertellen hoe superknop en superslim mijn kleindochter en kleinzonen zijn. Als ik met mijn kleinkinderen door het dorp loop, roepen dorpsgenoten inmiddels: 'Kijk, daar loopt de trotste oma van Veghel.'”

Echt de tijd nemen

“Toen ik zelf kleine kinderen had, werkte ik parttime en ging het leven gewoon door. Nu ik met pensioen ben, neem ik echt de tijd voor mijn kleinkinderen. Als Olivia bij ons is, gaan we wandelen en fietsen, terwijl mijn man en ik dat samen amper doen. Maar met een kind moet je wel naar buiten en door haar voel ik me ook weer kind. Met mijn man ga ik niet graag naar een museum, maar als we met

Olivia een midweek in een bungalowpark zitten, bezoeken we het speelgoedmuseum, het openluchtmuseum en Paleis het Loo. Ook bij mijn man kan Olivia geen kwaad doen. Als ze bij ons is, laat hij alles vallen waar hij mee bezig is. Hij leert haar nu schaken. Dat vindt ze geweldig, al snapt ze het nog niet helemaal.”

Bijzonder plekje

“Voor Myko (4) en Lyhon (2) voel ik precies hetzelfde, maar Olivia blijft een bijzonder plekje houden. Olivia en ik lijken erg op elkaar. Als je naar foto's van mij van vroeger kijkt, lijken we wel een tweeling. We hebben exact dezelfde gezichtsuitdrukkingen, zo gek! Ook zijn we allebei Schorpioen en komen onze karakters overeen. Myko logeert regelmatig samen met Olivia bij ons. Als hij hier is, reageert Olivia weleens jaloers. Ze is enig kind en bedoelt het niet verkeerd, maar ze stelt dan vragen als: 'Oma, wie vind je liever? Myko of mij?' Gelukkig kunnen ze verder leuk met elkaar spelen.”

Mijn dochter Machteld en haar man vinden het leuk dat wij Olivia zo speciaal vinden, maar soms is Machteld een tikkeltje jaloers. 'Je brengt haar toch wel weer terug?' zegt ze dan. Ook krijgen al onze kleinkinderen volgens haar meer ijsjes, snoep en cadeautjes dan zij vroeger kreeg. Maar wij hadden het vroeger niet breed en kunnen het ons nu wel veroorloven.”

‘Je brengt haar toch wel weer terug? vraagt m'n dochter weleens’

John Rethans (64), opa van acht kleinkinderen (negende op komst), heeft een heel speciale band met z'n eerste kleinkind Mees (12). Hij denkt zelfs dat ze in een vorig leven broers waren.

"Wij hadden Mees al gezien, toen mijn dochter Suzanne na de keizersnede werd binnengereden. Mees lag in stuit. Toen ze hem helemaal ingepakt en met een mutsje op in haar armen kreeg, rolden de tranen over mijn wangen. Ik vond het zo aangrijpend om ons kind met haar eigen kind te zien. De beleving van het grootouderschap van je eerste kleinkind is het heftigst, denk ik. We leefden intens mee tijdens de hele zwangerschap, met de babykamer, het kopen van de babyuitzet en de kinderwagen."

Heel herkenbaar

"Gevoelsmatig is Mees ons oudste kleinkind. Onze tweede dochter Liselot kreeg verkering met Arnold, die toen al een

'Ik zie mezelf in Mees. Alsof ik naar mijn eigen innerlijke kind kijk'

kind had: Jasmijn (15). Zij is evenzeer ons kleinkind, maar ze heeft al vier grootouders en wij zijn de derde lijn. Als ik naar Mees kijk, zie ik mezelf. Alsof ik naar mijn eigen innerlijke kind kijk. Mees is een blij jongetje. Onbevangen, nieuwsgierig, open, maar vooral ook gevoelig en zorgzaam. Zijn uiterlijk weerspiegelt zijn innerlijk, net als bij mij. Ook in zijn manier van doen herken ik veel van hoe ik vroeger was. Hoe hij in het bos, met zijn schoenveters los, tegen takken en eikels schopt. Onbezorgd, vrij en met een beetje achteloze woede. Door hem kan ik milder en met meer mededogen naar mezelf kijken. Ik hoop dat hij later van mijn leven kan leren."

Speciale band

"Ik geloof in reïncarnatie en geloof dat je zielen in steeds wisselende rollen in verschillende levens tegenkomt. Een paragnost vertelde mij dat Mees en ik in een vorig leven broers waren. Ik de oudere, serieuze, bedachtzame en verantwoordelijke, hij de glamourboy, een beetje

losbolachtig. Eigenlijk zijn we allebei een beetje jaloers op het leven dat de ander leidt om vervolgens tot het inzicht te komen dat je juist tegenstellingen nodig hebt om tot eenheid in jezelf te komen. Dat ik een speciale band heb met Mees, wil niet zeggen dat hij mijn favoriete kleinkind is. Ik heb met alle kleinkinderen een bijzondere, maar andere band. Ik vergelijk het met m'n vriendenkring: met de één kun je vreselijk lachen, met een ander heb je serieuze gesprekken en met weer een ander sport je. Ieder kleinkind is uniek op z'n eigen bijzondere manier.

Als grootouder moet je ervoor zorgen dat je geen kleinkind boven de anderen stelt en je je aandacht eerlijk over alle kleinkinderen verdeelt.

Maar ik heb er geen moeite mee om te laten zien dat ik Mees bijzonder vind. Hij zal ook bij zijn ouders een speciale plek hebben, om het simpele feit dat hij de eerste is. Dat hoeft een goede relatie met de andere kinderen of kleinkinderen niet te belemmeren."

'De komst van dit nieuwe leven bracht geluk'

opschieten. Hoewel Femke extra bijzonder voor me is, krijgt ze absoluut geen voorkeursbehandeling. Dat vind ik niet eerlijk tegenover de andere kleinkinderen. Ik behandel ze allemaal gelijk en zorg ervoor dat ook de middelste kleinkinderen genoeg aandacht krijgen. Vaak gaat de meeste aandacht naar het oudste en kleinste kind. Mijn zus Marijke was het lievelingetje van mijn moeder. Zij kon in haar ogen helemaal niets verkeerd doen. Daar heb ik vroeger veel moeite mee gehad en dat wil ik mijn kleinkinderen niet aandoen. Ik zal dan ook nooit zeggen dat ik de één liever vind dan de ander."

dagen per week lopen er bij mij vier kleinkinderen rond, waardoor ik nu ook minder tijd heb om te piekeren."

Niet durven slapen

"Femke is een lief meisje, echt een schatje. Ze wil me altijd helpen. Dan zeg ik: 'Ga maar lekker spelen', maar ze zegt dat ze me liever helpt met de planten water geven of Luca wassen. Ze kan bovengemiddeld leren en stelt me soms moeilijke vragen. Zo vroeg ze laatst wat 'verkrachten' betekent... Femke is een tijdje erg bang geweest om dood te gaan. Ze durfde niet te slapen. Mijn dochter heeft er uiteindelijk een maatschappelijk werker bijgehaald. Die heeft met haar gepraat en sindsdien is ze niet bang meer. Misschien kwam haar angst voort uit verhalen over Max. We hebben haar nooit verteld waarom hij niet meer leeft en dat hij zelf een einde aan z'n leven heeft gemaakt. Zelfmoord kun je niet uitleggen aan een kind. Ik vind ze ook te klein om over zoiets na te denken. Maar je kunt niet altijd voorkomen dat een kind er iets van meekrijgt. Ik heb haar wel verteld dat Max in de hemel is. Toen onze kat overleed, zei Femke dat die nu bij Max is. Mijn dochter Froukje vindt het fijn dat ik zo'n speciale band met Femke heb en dat ik met al haar kinderen zo goed kan

Kleindochter Femke (9) zal voor Froukje Veendorp (55) altijd extra speciaal zijn, maar ze houdt net zoveel van Emma (8), Nynke (5) en Luca (2,5).

"Femke is het kind dat me oma maakte. Haar geboorte was erg emotioneel. Ik wist niet wat me overkwam en was zó blij dat ze er was. Voor het eerst oma worden, is volgens mij altijd bijzonder, maar bij ons helemaal. Mijn zoon Max overleed drie jaar voor Femkes geboorte. Hij was depressief en pleegde zelfmoord. De komst van dit nieuwe leven bracht geluk. Een mooie gebeurtenis na het grote verdriet om de dood van Max. Toen Femke er nog maar net was, vond ik het moeilijk om echt van haar te genieten. Nu lukt me dat gelukkig wel. Het leven gaat niet altijd over rozen, maar je moet de rozen wel zien als die er zijn. Een paar

SPECIALE RO

Familietherapeut Tanja seerd in familieopstel de speciale rol van het eerste rationeel verklaard ka

Tanja: "Rond het eerste kleinkind staat symbool voor de omwenteling van je leven en geeft je een nieuwe identiteit: die van oma en opa, legt Tanja uit. "Het geeft ook status en erkenning: er is een persoon uit je zoon of dochter voortgekomen en daar heb je als oma of opa dus een aandeel in gehad. De komst van kleinkinderen kan zelfs jullie relatie een nieuwe impuls geven."

Grootouders proberen vaak de bijzondere band met hun eerste kleinkind rationeel te verklaren. Dat hij bijvoorbeeld qua uiterlijk of karakter zo op hem of haar lijkt en dat hij daarom zo speciaal voor hen is. "Maar je weet niet altijd waarom het eerste, of een ander, kleinkind je zo raakt", vertelt Tanja. "In mijn praktijk leer ik cliënten ook vanuit het onderbewuste naar een kind of kleinkind te kijken. Soms vervult het eerste kleinkind een bepaalde functie binnen de familie, bijvoorbeeld na een overlijden of een zware tijd. Dan wordt hij of zij gezien als bringer van nieuwe hoop en levensvreugde. Het tweede, derde of negende kleinkind kan die positie nooit evenaren."

VANUIT HET ONDERBEWUSTE

Grootouders proberen vaak de bijzondere band met hun eerste kleinkind rationeel te verklaren. Dat hij bijvoorbeeld qua uiterlijk of karakter zo op hem of haar lijkt en dat hij daarom zo speciaal voor hen is. "Maar je weet niet altijd waarom het eerste, of een ander, kleinkind je zo raakt", vertelt Tanja. "In mijn praktijk leer ik cliënten ook vanuit het onderbewuste naar een kind of kleinkind te kijken. Soms vervult het eerste kleinkind een bepaalde functie binnen de familie, bijvoorbeeld na een overlijden of een zware tijd. Dan wordt hij of zij gezien als bringer van nieuwe hoop en levensvreugde. Het tweede, derde of negende kleinkind kan die positie nooit evenaren."

BENOEM JULLIE LIJNTJE

Toch is het not done om toe te geven dat je het eerste kleinkind zo bijzonder vindt. Grootouders willen immers niet dat anderen denken dat ze één kleinkind liever hebben dan de ander. Tanja: "Maar door hier eerlijk over te zijn, schep je wel helderheid. Zeg dat hij of zij zo bijzonder is omdat hij de eerste is en dat hij jullie oma en opa heeft gemaakt." Tanja tipt ook: "Probeer daarnaast uit te zoeken wat de andere kleinkinderen zo speciaal voor je maakt en wat het lijntje is tussen jou en dat kleinkind. Door dat te benoemen en te erkennen, voelt ieder kleinkind zich speciaal." Een tweede kleinkind kan bijvoorbeeld net als opa erg goed voetballen, de derde heel goed tekenen, zoals oma, en de vierde heeft die herkenbare driftbuien. "Dat je je qua karakter in je kleinkind herkent, kan namelijk zowel een positieve als negatieve binding geven", zegt Tanja. "Herken je de driftbuien van je kleinkind? Vertel dan dat je vroeger ook driftbuien had en dat hij of zij dat waarschijnlijk van jou heeft geërfd. Als je eerlijk naar jezelf en naar je kleinkind durft te kijken, word je vanzelf milder naar je kleinkind en naar jezelf."